

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΙΣ 10 ΝΟΕΜΒΡΗ 2007

Συνάδελφοι,

Οι εξελίξεις στο εσωτερικό των κομμάτων του δικομματισμού και η ένταση της επίθεσης ενάντια στην ε. τ., αμέσως μετά τις εκλογές, είναι εξελίξεις που συνδέονται μεταξύ τους και μας βοηθούν να βγάλουμε ασφαλή συμπεράσματα.

Η κρίση, που εμφανίζεται στο ΠΑΣΟΚ και τα προβλήματα της ΝΔ, ανεξάρτητα αν θα έχει περιορισμένο ή μόνιμο χαρακτήρα -αυτό θα εξαρτηθεί από την άνοδο του ταξικού λαϊκού κινήματος- έχει να κάνει κυρίως με το χαστούκι που δέχτηκαν στις πρόσφατες εκλογές. Χαστούκι, που προέκυψε από τη σταθερή δράση και τον προσανατολισμό του εργατικού κινήματος. Το σίγουρο είναι, ότι η κρίση στα κόμματα της εξουσίας και τα προβλήματα στο ίδιο το σύστημα, θα βαθαίνουν, θα παίρνουν διαστάσεις όσο η πίεση του κινήματος θα είναι τέτοια που δε θα αφήνει περιθώρια για ελιγμούς, θα αναδεικνύει τη μήτρα των προβλημάτων, θα διεκδικεί την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών της εργατικής λαϊκής οικογένειας, στο βαθμό που θα απεγκλωβίζονται λαϊκές δυνάμεις από τη λογική της επιλογής του καλύτερου διαχειριστή, στο βαθμό που θα δυναμώνει, θα συσπειρώνει νέες δυνάμεις το ταξικό εργατικό λαϊκό κίνημα.

Συνάδελφοι,

Οι μετεκλογικές εξελίξεις, η κρίση του δικομματισμού -το παραδέχονται κι ίδιοι- τους ανησυχεί. Ανησυχεί το ίδιο το σύστημα. Παρόλα αυτά πιέζουν για να προχωρήσουν με γρηγορότερους ρυθμούς τα αντιλαϊκά, αντεργατικά μέτρα. Αυτή η πρεμούρα τους καταδεικνύει ότι η μοναδική διέξοδος του κεφαλαίου είναι η επίσπευση των αντιδραστικών ανατροπών, γνωρίζοντας ότι θα έχει πολιτικό και ιδεολογικό κόστος, στο βαθμό που το ταξικό κίνημα συσπειρώνει, συγκεντρώνει δυνάμεις που θα αμφισβητούν την ίδια την εξουσία των μονοπωλίων.

Επειδή λοιπόν γνωρίζουν πολύ καλά το τι σιγοβράζει παίρνουν μέτρα προκαταβολικά, για να φρενάρουν τις εξελίξεις, να ελέγξουν την κατάσταση, να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους, να τους αποπροσανατολίσουν από τους αγώνες.

Η νομιμοποίηση της λειτουργίας των καμεροχαφιέδων, από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου αυτή την περίοδο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως τυχαίο γεγονός, έχει καθαρά χαρακτήρα τρομοκράτησης του λαού.

Οι εξελίξεις στο χώρο της Παιδείας και η προσπάθεια που γίνεται να καταπνίξουν το κίνημα των μαθητών - φοιτητών, όσο είναι νωρίς, προτού φουντώσει, φανερώνει ότι είναι σε δύσκολη θέση.

Το γεγονός, ότι προσπαθούν να βάλουν σε λειτουργία **τον κοινωνικό αυτοματισμό** και ξετσιπίωτα πλέον κινητοποιούν τον τρόπο του Νόμου, τους Εισαγγελείς, τα μαθητοδικεία κλπ., είναι σινιάλα ότι θα επιδιώξουν να ξεκαθαρίσουν, προτού φουντώσει η αγανάκτηση, προτού γενικευτεί το κίνημα, προτού μπουν μπροστά τα Συνδικάτα και κινητοποιηθεί ο λαός.

Ο ρόλος της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ στο Ασφαλιστικό δεν είναι τυχαίος, δεν περιορίζεται στο κρυφτούλι με την κυβέρνηση. Είναι πολύ επικίνδυνος κι αυτό γιατί στην ουσία δε διαφωνεί με τα αντιασφαλιστικά μέτρα. Άλλωστε αν διαφωνήσει μ' αυτά πρέπει να καταδικάσει πρώτα τους νόμους Σιούφα και Ρέππα, εκεί που εδράζονται τα αντιασφαλιστικά μέτρα της ΝΔ.

«Δε συμμετέχουν», λένε, στη πρόσφατη συνάντηση του κοινωνικού διαλόγου, «γιατί δεν έχει πρόταση η κυβέρνηση ή γιατί δε λύνει το ζήτημα της χρηματοδότησης». Πρόκειται για προφάσεις. Το επικίνδυνο είναι ότι κυβέρνηση, εργοδότες και ΣΕΒ, θέλουν την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, για να βγάλει πέρα πολύ πιο βρώμικη δουλειά απ' αυτή που φαίνεται. Έτσι, προσποιείται ότι τάχα δεν πάει στο διάλογο, ενώ οι πολιτικοί της προϊστάμενοι συμμετέχουν, τη μακιγιάρουν και τα αφεντικά της Τηλεόρασης και του Τύπου, ώστε την κατάλληλη ώρα θα παίξει το βρώμικο παιχνίδι, δηλαδή θα επιχειρήσει να ρυμουλκήσει την ε. τ. στην αποδοχή του λιγότερου κακού.

Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις, το ταξικό εργατικό κίνημα, η Ομοσπονδία μας, αναλαμβάνει σοβαρές ευθύνες. Πρώτα απ' όλα, την οργάνωση των αγώνων της ε. τ. ενάντια στην αντιλαϊκή επίθεση, το ξεμασκάρεμα και την καταδίκη του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού, την καταδίκη των κομμάτων της πλουτοκρατίας, την αλλαγή του συσχετισμού δύναμης σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο.

Συνάδελφοι,

Όλο αυτό το διάστημα δουλέψαμε με βάση τις αποφάσεις της προηγούμενης Διοίκησης, σχετικά με την Κοινωνική Ασφάλιση.

Εκτιμάμε ότι:

- Έγκαιρα εφοδιάσαμε τα σωματεία μας με προπαγανδιστικό υλικό, τετρασέλιδη μπροσούρα και αφίσα.
- Ενημερώσαμε τα στελέχη μας, πραγματοποιώντας εννέα περιφερειακές συσκέψεις, όπου συμμετείχαν 60 σωματεία και πάνω από 350 συνάδελφοι. Εκτιμάμε, ότι ο κορμός των συνδικάτων συμμετέχει.
- Τα σωματεία μας οργάνωσαν δεκάδες συσκέψεις, περιοδείες σε χώρους δουλειάς, σε ορισμένες περιοχές έγιναν και Γενικές Συνελεύσεις. Έγινε πολύ καλή προσπάθεια ενημέρωσης των συναδέλφων.
- Στήθηκαν επιτροπές αγώνα για την Κοινωνική Ασφάλιση.
- Συμβάλαμε αποφασιστικά στην προπαγάνδα του Συλλαλητηρίου του ΠΑ ΜΕ. Εκτιμάμε, ότι η πραγματοποίηση με μεγάλη επιτυχία των συλλαλητηρίων, στις 7 Νοέμβρη, σε 69 πόλεις σ' όλη την Ελλάδα είναι το προζύμι για τους μεγάλους αγώνες που έρχονται το επόμενο διάστημα.

Συνάδελφοι,

Άμεσα πρέπει να δρομολογήσουμε τη δουλειά του κλάδου στους εξής άξονες:

- **Κλιμάκωση του αγώνα, ενάντια στις ανατροπές της Κοινωνικής Ασφάλισης.**
- **Εισοδηματική πολιτική.**
- **Καταγγελία των Σ.Σ.Ε. Παιδεία.**
- **Απεργία, στις 12 Δεκέμβρη, κλιμάκωση των αγώνων.**

Συνάδελφοι,

Όλα τα σφυριά κυβέρνησης - κεφαλαίου έχουν συγχρονιστεί στην κατεύθυνση του τελικού κτυπήματος της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Έχουν επιστρατευθεί, από τα απολιθώματα τύπου Μαρίνου (του Οικ. Ταχυδρόμου), Ανδριανόπουλου, μέχρι τα παπαγαλάκια της κεντροαριστεράς, ειδικό ρόλο έχουν τα στελέχη του ΣΥΝ κι άλλοι αστέρες, για να περάσουν τα μέτρα του κεφαλαίου με τον πιο ανώδυνο τρόπο. Οι πρώτοι, βέβαια, είναι ξετσιπώτοι, οι δεύτεροι δουλεύουν συγκαλυμμένα γι' αυτό και επικίνδυνα. Οι τρεις προτάσεις του ΣΥΝ είναι επικίνδυνες για την ε. τ. γιατί εστιάζουν σε επουσιώδη ζητήματα ενώ βάζουν πλάτη να περάσουν τα ουσιώδη. Για παράδειγμα:

- Καλεί τη ΓΣΕΕ να φύγει από το διάλογο και να πάει σε αγώνες. Δεν ομολογεί όμως σε ποια κατεύθυνση θα είναι οι αγώνες, ποια Κοινωνική Ασφάλιση θα υπερασπιστούν. Προφανώς όμως, είναι οπαδοί του Νόμου Ρέππα με μικροβελτιώσεις.
- Καλεί τη ΓΣΕΕ να πάει στον εισαγγελέα για τα αποθεματικά. Μ' αυτόν τον τρόπο καλύπτει τις πολιτικές ευθύνες των κυβερνήσεων του δικομματισμού, αποσπά την πολιτική από την οικονομική πάλη, αναγάγει το Ασφαλιστικό από πολιτικό σε οικονομικό ζήτημα.
- Καλεί το ΠΑΣΟΚ να καταθέσουν από κοινού επερώτηση στη Βουλή για τη χρηματοδότηση του Ασφαλιστικού. Δηλαδή, αποδέχεται το 1 % επί του ΑΕΠ του Νόμου Ρέππα, που συμβάλλει στην χρεοκοπία της Κοινωνικής Ασφάλισης, παραβλέπει ότι ΝΔ και ΠΑ ΣΟΚ έστω σ' αυτό το 10;0 ήταν και είναι αφερέγγυες και τελικά θέλει να δημιουργήσει «την κολυμπήθρα του Σιλβάμ» που θα εξαγνίσει τις πολιτικές ευθύνες του ΠΑΣΟΚ και τις ευθύνες της πλειοψηφίας σε ΓΣΕΕ ΑΔΕΔΥ.

Ο αγώνας μας, λοιπόν, τώρα πρέπει να δυναμώσει. Συνεχίζουμε, κάνουμε κάθε μέρα πιο επίκαιρη την επιχειρηματολογία μας, ξεσκεπάζουμε τα

επιχειρήματα των αντιπάλων, ενημερώνουμε τους δημιουργούμε προϋποθέσεις αντίστασης και αντεπίθεσης, τους αγώνες μας.

ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνάδελφοι,

Η εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης για το 2008 κινείται στον ίδιο αστερισμό των προηγούμενων. Είναι στην λογική της ανταγωνιστικότητας, της

καπιταλιστικής ανάπτυξης, του πολλαπλασιασμού των κερδών του κεφαλαίου. Πρόκειται για προϋπολογισμό εισπρακτικό, φορομνηχτικό, περιορίζει ασφυκτικά τις κοινωνικές δαπάνες, δίνει αυξήσεις ψίχουλα στους συνταξιούχους, τους δημόσιους υπαλλήλους, συνεχίζοντας την πολιτική λιτότητας για το σύνολο των εργαζομένων. Σηματοδοτεί την αύξηση της Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, διευκολύνει τις ξεπουλημένες ηγεσίες του εργατικού κινήματος στο άχαρο έργο τους, το ξεπούλημα των εργατών, την υπογραφή σύμβασης με βάση τις ανάγκες του κεφαλαίου. Άλλωστε, βιάστηκε να το δηλώσει έγκαιρα ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ, όπου στην τελευταία Ολομέλειά της, έδειξε καθαρά τις διαθέσεις της πλειοψηφίας. Όχι μόνο δεν προσανατολίζεται να διεκδικήσει στοιχειωδώς ικανοποιητικές αυξήσεις, αλλά έθεσε σοβαρές αντεργατικές θέσεις σε ζητήματα εργασιακών σχέσεων, όπως ωράριο, ελαστικές μορφές απασχόλησης, διευθέτηση εργάσιμου χρόνου κλπ. Συνολική δηλαδή προσαρμογή στις απαιτήσεις του ΣΕΒ.

Η προκήρυξη απεργίας, στις 12 Δεκέμβρη, κάτω από τις πιέσεις του ΠΑΜΕ δεν απενοχοποιεί τη ΓΣΕΕ. Αντίθετα, το ίδιο το πλαίσιο διεκδίκησης που έβαλε και με την απουσία του Ασφαλιστικού, γιατί τάχα η κυβέρνηση δεν έχει προτάσεις, φανερώνει τις προθέσεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού. Στην ουσία, πριν προκηρύξει την απεργία, την υπονόμωσε. Την απονευρώνει με τα ίδια τα αιτήματα που βάζει, όπου είναι μακριά από τις ανάγκες των εργαζομένων και επιπλέον αφαιρώντας το Ασφαλιστικό, που όχι μόνο είναι στην πρώτη γραμμή, αλλά είναι ζήτημα που υποθηκεύει το μέλλον, τη ζωή των γενεών, που έρχονται. Στόχο έχουν, να εξυπηρετήσουν συγκεκριμένα πολιτικά παιχνίδια, να υπηρετήσουν το ΠΑΣΟΚ στις εσωκομματικές διεργασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη, να υπερασπιστούν το νόμο Ρέππα, να διευκολύνουν τις ανατροπές με όσο το δυνατόν λιγότερες αναταράξεις.

Συνάδελφοι,

Σ' αυτές τις συνθήκες, η ενίσχυση του ρόλου του ταξικού κινήματος δεν είναι απλά επιβεβλημένη, είναι και αναντικατάστατη.

Την απεργία, στις 12 Δεκέμβρη, οι ταξικές δυνάμεις την παίρνουμε στα χέρια μας. Της προσδίδουμε τα χαρακτηριστικά εκείνα που έρχονται σε σύγκρουση με τα συμφέροντα του κεφαλαίου, βάζουμε στην πρώτη γραμμή τις λαϊκές ανάγκες, αναδεικνύουμε συνολικά το πλαίσιο πάλης της Ομοσπονδίας, του ΠΑΜΕ. Επιδιώκουμε συγκεντρώσεις με παλμό, μαχητικότητα, μαζικότητα, κλιμάκωση των αγώνων μας.

ΟΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Συνάδελφοι,

Έχουμε αποκτήσει όλοι μια πλούσια εμπειρία στον αγώνα για την υπογραφή της σύμβασης του κλάδου. Εμπειρία θετική και αρνητική. Θετικό είναι το γεγονός, ότι κάτω από δύσκολες συνθήκες που δημιούργησε ο κυβερνητικός συνδικαλισμός με την υπογραφή των εξευτελιστικών συμβάσεων των 77 λεπτών του ευρώ για το 2006 και 5,1% από 1.5.2007, καταφέραμε με τη

συνεχή και αταλάντευτη πάλη μας να υπογράψουμε 70;0 σπαστό το 2006 και μία τριετία και 7% από 1.1.2007. Εκτιμήσεις έχουν γίνει δεν θα επανέλθουμε. Το αρνητικό είναι, ότι η σύμβαση δεν εφαρμόζεται στο μεγαλύτερο μέρος του κλάδου. Τα σωματεία δεν προσπάθησαν σ' αυτή την κατεύθυνση.

Σήμερα, χωρίς να παραβλέπουμε τον αρνητικό συσχετισμό δύναμης, χωρίς να παραβλέπουμε τις δυσκολίες που θα δημιουργήσει η υπογραφή της σύμβασης από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, πιστεύουμε ότι μπορούμε να προχωρήσουμε με το συνολικό μας πλαίσιο στην υπογραφή μιας ικανοποιητικής κλαδικής σύμβασης. Στόχος μας, να αναδείξουμε συνολικά τα προβλήματα της εργατικής λαϊκής οικογένειας, να αναδείξουμε τις ευθύνες του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού, των κομμάτων της πλουτοκρατίας. Μέσα από μια ουσιαστική και σε βάθος συζήτηση στον κλάδο να πάμε στην καταγγελία των συμβάσεων. Να επιδιώξουμε πλατύ άνοιγμα. Άλλωστε, μας διευκολύνει η δουλειά που έχει γίνει μέχρι σήμερα για την Κοινωνική Ασφάλιση και τ' άλλα προβλήματα. Δεν περιορίζουμε την κουβέντα στο ποσοστό αύξησης, που εύκολα μπορούμε να το καταλήξουμε. Η κουβέντα πρέπει να ανοίξει στους άξονες:

- **Παραγωγικότητα, ανάπτυξη για ποιόν.**
- **Αύξηση των κερδών, ένταση της εκμετάλλευσης.**
- **Που οδηγεί η ανταγωνιστικότητα, ποιες είναι οι επιπτώσεις για την εργατική τάξη, το λαό γενικότερα.**
- **Γιατί είναι ρεαλιστικές και απαραίτητες οι θέσεις του ταξικού εργατικού κινήματος.**
- **Ενότητα της ε. τ. σε ποια βάση, για ποιο σκοπό.**

Σ' αυτούς τους άξονες να επιδιώξουμε να ανοίξει η συζήτηση, πρώτα απ' όλα μέσα στα Διοικητικά Συμβούλια των σωματείων.

Να σχεδιάσουν τη δουλειά τους, να βγουν στον κλάδο, ν' ανοίξει ουσιαστική συζήτηση. Η οργάνωση της δουλειάς μας σ' αυτή τη βάση θ' ανοίξει σοβαρή συζήτηση στον κλάδο, θα διευκολύνει διεργασίες στην κατεύθυνση της συγκέντρωσης δυνάμεων για ουσιαστική σύγκρουση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου.

Συνάδελφοι,

Εδώ κι ένα μήνα, το φοιτητικό - μαθητικό κίνημα βρίσκεται στους δρόμους. Α ναπτύσσουν ένα πλούσιο και με πολιτικό περιεχόμενο αγώνα, ενάντια στην εμπορευματοποίηση και υποβάθμιση της γνώσης. Αυτός ο αγώνας γρήγορα βρέθηκε αντιμέτωπος πρώτα απ' όλα, μ' αυτούς που εμπορεύονται και κερδίζουν από τη γνώση, μ' αυτούς που θέλουν τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών χρηματοδότες της ιδιωτικής και δημόσιας Παιδείας και παράλληλα αμόρφωτα, εύκολη λεία στην εκμεταλλευτική τους κοινωνία. Όσο το κίνημα της Παιδείας θα πολιτικοποιείται, όσο θα αναδεικνύει βαθύτερα τις ευθύνες του κράτους των καπιταλιστών, των κυβερνήσεων που το υπηρετούν, τόσο πιο λυσσαλέα θα γίνεται η επίθεση όλων των βαστάζων της εξουσίας, από την εκκλησία, τη δικαιοσύνη, τα κόμματα του κεφαλαίου, με όποιο μανδύα κι αν παρουσιάζονται, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, έντυπα και ηλεκτρονικά που είναι στην υπηρεσία τους, μέχρι τους αγανακτισμένους πολίτες που τους κινητοποιεί ο κοινωνικός αυτοματισμός που καλλιεργούν το ΜΜΕ.

Συνάδελφοι,

Η Παιδεία αποτελεί ουσιαστικό μέτωπο πάλης για το ταξικό εργατικό κίνημα. Δεν είναι υπόθεση όσων έχουν παιδιά στο σχολείο. Θα είναι ποιοτικό βήμα στη δουλειά του οικοδομικού κινήματος αν αναμετρηθούμε με δυσκολίες, καθυστερήσεις ή και λαθεμένες προσεγγίσεις και πάρουμε πρωτοβουλίες στήριξης των αγώνων των παιδιών της ε. τ., όχι μόνο σήμερα που ο αγώνας βρίσκεται σε εξέλιξη, αλλά με σταθερό προσανατολισμό ν' ανοίξουμε αυτό το κεφαλαιώδες για την ε. τ. μέτωπο.